

Kommunisternes forbrydelser i Rusland og i Sovjetunionen

Indholdsfortegnelse

Indledning	3
Kommunisterne ved magten i Rusland og i Sovjetunionen	4
Oktoberrevolutionen og bolsjevikernes ankomst til magten	4
Borgerkrigens terror	5
Kollektivisering og industrialisering	6
Den store hungersnød	7
Lejrriget	9
Den store terror	9
”Det Russiske folk” vs. ”Det Sovjetiske folk”	10
Konklusion	12
Litteraturliste	13
Bilag	14

Indledning

Hensigten med denne opgave er at klarlægge og analysere de grusomme handlinger som kommunisterne begik mod deres egne folk i Rusland og i Sovjetunionen. Der var utallige af sådanne handlinger, f.eks. forbrydelserne mod tankefriheden, mod den universelle kultur og mod de nationale kulturer. 20 millioner mennesker mistede livet i Sovjetunionen ved forskellige former for udryddelse – borgerkrige, hungersnød, koncentrationslejrsystemet, deportation o.l.¹ Hvordan lykkedes det kommunisterne at holde sig ved magten i næsten 75 år?

Svaret på spørgsmålet er af historisk betydning, men er svaret interessant i nutidige sammenhænge. Det sovjetiske folk levede i et lukket land, hvor de nationale grænser var erstattet af de kommunistiske ideer om det internationale fællesskab. Ved hjælp af en intensiv propaganda trivedes ideen om det socialistiske paradys blandt folk, men bag de mest gode og venlige sloganer gemtes de ondeste rædsler. Den Russiske Federation Kommunistiske Parti har en fraktion i det russiske parlament på nuværende tidspunkt. Partiet blev dannet 2 år efter Sovjetunionens opløsning i 1991 og er den ideologiske arvtager fra det tidligere russiske sovjetiske federative socialistiske republikker kommunistiske parti ². Det er utroligt, at folk stadig tror på, og holder ved denne ideologi, som medførte mord og likvideringer, undertrykkelse og terror.

Det mest sørgelige er, at den internationale ide ødelagde den russiske ånd. Russerne har store åndelige værdier og egenskaber som er ukendte for de vestlige kulturer. Allerede i det XIX århundrede skrev F. Dostojevskij om den nationale russiske ånd, som er en stræben efter den ægte store menneskelighed ³. Ideen om det internationale proletariat er en abstraktion, hvor

1S. Courtois, N.Werth, J.Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek og J. Margolin: Kommunismens sorte bog, Høst & Sønns Forlag, København 2002, s.20.

²<http://kprf.ru/party/info/> (partiets hjemmeside)

³<http://russidea.rchgi.spb.ru/>

arbejderklassen bliver fremstillet som en hersker-klasse, men det er meget vigtigt at undgå en blanding af en åndelig flamme med et fuldt solderi.

Den første del af opgaven indeholder en redegørelse for og en analyse af kommunisternes forbrydelser i Rusland og i Sovjetunionen. Den anden del beskæftiger sig med ændringer af russernes selvforståelse og mentalitet som konsekvensen af den kommunistiske livsopfattelse.

Kommunisterne ved magten i Rusland og i Sovjetunionen

Oktoberrevolutionen og bolsjevikernes magtøvetagelse

"Hvis I vil bygge socialismen, så vælg et land, som det ikke vil gøre ondt for.

Historien valgte Rusland."

Otto von Bismarck

"Fred til folkene, jord til bønderne, fabrikker til arbejderne. Al magt til sovjetterne" – sådan lød slagordene til Oktoberrevolutionen, der foregik under lederskabet af det bolsjevikiske parti med V.I. Lenin i spidsen, den 25. oktober 1917. Under kuppets proces blev den zaristiske familie og den provisoriske regering arresteret. Efterfølgende blev de skudt.

Hvorfor fæstede folket lid til bolsjevikkerne? I 1917 var der blevet ført en ødelæggende imperialistisk krig. En krig, som omfattede næsten hele det vestlige Europa. Folket befandt sig i en yderst alvorlig situation: Krig, hungersnød og ødelæggelser. Bolsjevikkerne trådte frem som folkets befriere og gav folket et håb om en lysere fremtid. En del af folket lod sig fange af disse illusioner og sluttede sig til revolutionen, men hvis man skal være mere præcis, så vil man sige, at de tilsluttede sig et beskidt bevæbnet statskup. Den anden del af befolkningen rejste sig imod kuppet, som fremprovokerede en borgerkrig.

Efter at være kommet til magten, henvendte Lenin sig til folket med en programtale "Hvad er Sovjetmagt?":

"Hvad er sovjetmagt? Hvori består denne nye magts væsen, som man ikke vil eller ikke kan forstå endnu i de fleste lande? Dens væsen, som udøver stadig større og større tiltrækningskraft på alle landes arbejdere, består i, at det tidligere var rigmænd eller kapitalister, som i alle forhold styrede staten, medens staten nu for første gang, og i bredt omfang, styres af netop de klasser, som kapitalismen undertrykkede. Selv i den mest demokratiske, selv i den frieste republik, styres staten,

så længe kapitalens herredømme består, så længe jorden forbliver privatejendom, altid af en lille minoritet, som for ni tiendedele vedkommende er hentet fra kapitalisterne eller fra rigmænd.”⁴

I denne tale, ville Lenin på en meget klar og enkel måde (Etos) meddele den sovjetiske ide til folket. Modtagerne af budskabet var bønder og arbejdere, som ikke havde nogen uddannelse. Derfor brugte Lenin meget lette og forståelige ord. Han anvendte med forsæt en del gentagelser ”kapitalister og rigmænd” for at understrege deres negative betydning. Lenin begyndte sin tale med spørgsmålene for at vække tilhørernes opmærksomhed og lede dem en i en bestemt retning. Patos virkemiddel blev brugt, da Lenin appellerede til folkets undertrykkelse af kapitalister, som skabte begejstring og troværdighed hos modtagerne.

Borgerkrigens terror

For at bekæmpe de anderledestænkende, skulle man finde grunden til det, og denne grund havde bolsjevikkerne fundet. I august 1918 blev Lenin såret under sin optræden. Ansvar for attentatet har de lagt på de social-revolutionære. Det gav stødet til den Røde Terror. Indtil foråret 1918 blev flere og flere utilfredse med den sovjetiske magt, specielt viste det sig blandt bønderne. På denne måde udbrød et oprør i Tambov regionen. For at bekæmpe oprøret blev G.I. Kotovskiy kavaleri-korpset indsat, som på blodig vis slog oprøret ned. Senere begyndte oprør i Jaroslavl-regionen og i Kuban. Oprørerne blev ligeledes bekæmpet af den Røde Hær. Grunden til oprøret var, at brød og korn blev taget fra bønderne så de ikke kunne forsørge deres familier. Her kan man konkludere, at den Røde Hær førte kamp, ikke med udenrigske fjender, men med arbejderne⁵.

For eksempel; allerede før den Røde Terror blev udråbt, havde Dzerzjinskij og Trozkij påbudt indespærringer af folk i koncentrationslejre som begik sabotage under brød afleveringer. Lenin bad om at tage 25-30 rigmænd som gidsler, der ville blive dræbt hvis brødet ikke bliver udleveret efter planen. Uden den mindste dom og efter simpel administrativ beslutning blev tvivlsomme personer (kulakkerne, præsterne, hvidgardisterne og andre) sendt til lejre. Ligesom andre krigsførende

4V. Lenin: Til befolkningen. Om ”demokrati” og diktatur. Hvad er Sovjetmagt? Forlaget Oktober, København, 1919, s. 14-15.

5B.N. Ponamarev, I.M. Volkov, M.S. Volin: KPSS historie, politizdatelstvo Moskva, 1963, s. 286-289.

lande, havde Rusland også lejre, men koncentrationslejre for den civile befolkning er bolsjevikernes opfindelse.⁶

Den 5. september blev terroren officiel. Sådan lød det berømte dekret: «Det er i den nuværende situation absolut livsnødvendigt at forstærke Tjekaen (...), at beskytte den sovjetiske republik mod dens klassefjender ved at isolere disse i koncentrationslejre, at henrette på stedet ethvert individ med forbindelser til de hvidgardistiske organisationer eller indblandet i komplotter, oprør eller optøjer, at offentliggøre de henrettede individers navne og forklare, hvorfor man har ladet dem skyde».⁷

Under borgerkrigen i Rusland og den Røde terror blev der dræbt omkring 2 mio. mennesker, udover det, var der ca. 2 mio. som emigrerede til de vestlige lande.⁸

Kommunisterne har narret folk siden 1917. Først lovede de fred til folket, men senere omdannede de den imperialistiske krig til borgerkrig. Bagefter sagde de "jord til bønderne", men tog alle bøndernes høst. Derefter tog de også jorden. Kommunisterne løj om de store resultater og om den lyse fremtid, som aldrig kom. Folk havde sultne børn, men der blev løjet for dem om at der var større lidelser i Paris og Amsterdam.

Kollektivisering og industrialisering

Store menneskelige tab efter borgerkrigen og den Røde Terror medførte alvorlige økonomiske konsekvenser. Lenin blev nødt til at indføre den såkaldte "NEP" (ny økonomisk politik), som varede indtil 1928. Den forbedrede straks den økonomiske situation, specielt i landbruget. Det gik bedre for kulakkerne (bønderne) og man besluttede at "afkulakisere" dem. Landbruget blev omdannet til "kollektive brug" (kolkhosser), og det gav bolsjevikernes ledelse mulighed for at

6S. Courtois, N. Werth, J. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek og J. Margolin: Kommunismens sorte bog, Høst & Søns Forlag, København 2002, s. 91.

7S. Courtois, N. Werth, J. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek og J. Margolin: Kommunismens sorte bog, Høst & Søns Forlag, København 2002, s.94

8Galina V.V: Borgerkrigen og intervention, Algoritm, 2004 s. 217-220.

fratage al høst fra bønderne. Kollektivisering blev en ægte krig mod bondestanden. De som viste modstand blev sendt til Sibirien, hvor de arbejdede under tvang. I årene 1930-31 blev op mod 2 mio. mennesker deporteret til lejre.⁹

Ideen med kollektivisering gik ud på at likvidere de store bønder som klasse. Det udfordrede bønderne til den anden bølge af demonstrationer mod staten, og allerede i januar 1930 lavede bønderne optøjer som protest mod kollektiviseringen. I marts 1930 var der 6528 demonstrationer. I alt deltog over 2,5 mio. bønder i protester mod regimet. Regeringens reaktion kom omgående. I slutningen af marts 1930 blev der dræbt 15.000 mennesker i de særligt urolige områder i Ukraine, og i slutningen af 1930 blev over 20.000 dømt til døden ved skydning.¹⁰

Politiken om likvideringen af "kulakkerne som klasse" havde nogle sammenhængende mål. Det sociale mål var likvidering af bourgeoisiet i landsbyer. Det andet (psykologiske) mål var at skabe frygt hos bønderne. Regeringen viste, at udvisninger, arrestationer og afkulakisering var alternativet til indmelding i kolkhoserne. Det økonomiske mål var en dannelse af den minimale materielle basis for kollektivbrug og tvangsarbejde af de undertrykte bønder for at forbedre den økonomiske situation i landet.

Som konsekvens af den forkerte landbrugspolitik udbrød den store hungersnød, hvilket blev benægtet af regimet og de der snakkede om den blev tvunget til at tie stille. Ruslands regering vil heller ikke i dag anerkende veldokumenterede fakta om hungersnøden i Sovjet i 1930'erne.

Den store hungersnød

Princippet med kollektivbrug var nemt: For staten var det en skatteopkrævning, for landbefolkningen – dens eget liv. Jo mere frugtbar regionen var, desto mere blev den udsuget. I 1930 blev 7,7 mio. tons af korn sendt ud af Ukraine, hvilket gik til at dække landets importgæld. I

9S. Courtois, N. Werth, J. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek og J. Margolin: Kommunismens sorte bog, Høst & Søns Forlag, København 2002, s. 169.

10S. Courtois, N. Werth, J. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek og J. Margolin: Kommunismens sorte bog, Høst & Søns Forlag, København 2002, s 173.

1931 skulle den Ukrainske republik aflevere de 7,7 mio. ton efter planen igen, men høsten faldt til 5 mio. tons.

I begyndelsen af 1930'erne blev al brød taget fra de ukrainske landsbyer. I de familier, hvor brødet ikke blev fundet, tog kommunisterne andre fødevarer i stedet. Derudover tog de også kød, fordi før kollektiviseringen trådte i kraft blev der slagtet meget kvæg. Kødet blev transporteret til store industrielle centre, og der var ikke noget af det i landsbyerne. Ledelsen af det ukrainske kommunistiske parti henvendte sig mange gange til Stalin med en henstilling til at reducere brødplanen, men Stalin ville ikke afstå fra planen.¹¹

I 1932 nåede krigen mellem bønderne og styret sin kulmination. Ifølge loven fra 7. august samme år skulle alle som begik tyveri eller bortødning af socialistisk ejendom sendes ti år i koncentrationslejr eller få dødsstraf. I løbet af et år blev det muligt at dømme 125.000 personer, heraf blev 5400 dømt til døden.¹² Loven blev kaldt "kornakslov" blandt folk fordi man ifølge den også blev dømt for tyveri, hvis man samlede de sidste hvede- eller rugaks efter høsten.

Alene i november 1932 blev 5.000 landkommunister dømt for "forbryderisk sympati" til sabotagen af indsamlingskampagnen. I december begyndte styret at deportere hele landsbyer specielt kosakkernes stanitsy'er, som blev straffet allerede i 1920. I 1933 havde koncentrationslejrene, kaldet Gulag'er, en tilgang på 268.091 nye fanger.¹³

Den største hungersnød i Ukraines historie fandt sted i 1933. Citatet fra en bog af A. Kuznecov giver et godt indtryk af den daværende situation:

"Vi siger til dem: Kolkhos eller død. De: Hellere død.

¹¹<http://ria.ru/politics/20091128/195817126.html> Ria novosti (Ria Nyheder).

¹²S. Courtois, N. Werth, J. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek og J. Margolin: Kommunismens sorte bog, Høst & Sønns Forlag, København 2002, s 185.

¹³S. Courtois, N. Werth, J. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek og J. Margolin: Kommunismens sorte bog, Høst & Sønns Forlag, København 2002, s 186.

Til os kommunister var der udleveret lidt mad, efter taloner, for at vi kunne overleve. Der blev også udleveret til aktivister, men hvad DE æder – det er ufatteligt. Frøer, der er ikke flere mus tilbage, heller ikke katte, græs, strå eller bark. Menneskeæderi var over alt...

Sidder vi i landsbysovjeten. Pludselig løber en aktivist og siger, at en familie spiser en pige i et hus. Vi tager vores våben, og går til huset. Hele familien er hjemme, kun datteren er ikke til stede. Ovnene er varme og inde i dem står potter. Jeg begynder at spørge:

- *Hvor er datteren?*
- *Hun rejste til byen...*
- *Hvorfor?*
- *For at købe stof til en kjole.*
- *Hvad har De i ovnen?*
- *Kager*

Jeg tager potten og tømmer den ud i en skål – kød, kød og en arm med negle svømmer i fedt.

- *Tag jeres ting! Vi går!*

De tager deres ting og følger med. Hvad skal vi lave med dem? Teoretisk – skal de dømmes. Men i den sovjetiske forfatning eksisterer ikke nogen lov om kannibalisme. Man kan dømmes for drab, men det bliver besværligt. Generelt set, fik vi en instruktion om at træffe beslutninger på stedet. Vi kører dem ud af landsbyen i en skov og skyder dem i nakken. Ulve spiser ligene. ”¹⁴

Den største tribut i denne hungersnød betalte den ukrainske befolkning – mindst fire millioner mennesker. I Kasakhstan – en million døde, det samme antal betalte Nordkaukasus.¹⁵

I 2010 blev den totalitære ledelse (Stalin, Molotov, Kaganovich, Postishev, Kosior, Chubar og Hataevich) kendt skyldig i folkedrab af den ukrainske nation i 1932-33, dvs. at disse personer har skabt utålelige levevilkår for den ukrainske befolkning og regnede med dens fysiske udryddelse. Målet med det var befolkningens underkastelse. Hungersnøden er anerkendt af 26 lande som et overlagt folkedrab på ukrainere.¹⁶

Lejrriget

14A. Kuznecov: Babij Jar, Posev, 1973, s. 18.

15S. Courtois, N. Werth, J. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek og J. Margolin: Kommunismens sorte bog, Høst & Søns Forlag, København 2002, s. 189.

Siden kollektiviseringen af landsbyer og industrialiseringen af landet blev der arresteret og sendt tusindvis af mennesker til lejre. For et syns skyld blev de kaldt "folkefjender". Fangernes rolle var gratis arbejdskraft. Gulag-fangerne byggede Hvidehavskanalen, jernbanevejen til Vorkuta, nikelkombinat i Norilsk, miner i Kuzbass og andre objekter. I begyndelsen af 1941 nåede antallet af fanger næsten 2 mio. mennesker.¹⁷

Den store terror

I 1935 planlagde man et genvalg af RKP(b) sekretæren dvs. Stalin. Til denne stilling var også Kirov, som var første sekretær for det kommunistiske parti i Leningrad, en mulig kandidat. Stalin kunne godt forstå sin vakkelvorne position, og for at sikre sig stillingen permanent, skulle han fjerne Kirov. I 1935 blev Kirov skudt på vej til sit arbejde. Det var indledningen til den såkaldte "store terror", som bestod af utallige skydninger og massedeportationer af folk til lejre. Under skydningerne omkom ikke kun NKVD-folk og lavt stillede arbejdere, men også højtstående partiledere som var tilhængere af Lenin. I blandt disse var Zinovjev, Kamenev, Krestinskij, Rykov, Pjatakov, Radek, Bukharin og andre. Alt dette blev gjort af Stalin for ikke at have konkurrenter i partiets ledelse.

Under tortur og pres var disse personer nødt til at erkende sig skyldige i politiske drab, restaurering af kapitalisme, oprør mod den Sovjetiske magt og ødelæggelse af den militære styrke i Sovjet. I 1937 kulminerede forfølgelserne. Alle ledere som ikke var i overensstemmelsen med Stalins ønsker blev udryddet. Mere end 45.000 personer fra den højeste kommandostand blev arresteret, og kun nogle få befalingsmænd såsom Rokossovskij og Korolev blev befriet da anden verdenskrig startede.¹⁸ Det skete først og fremmest pga. manglen på ledere i den Røde Hær.

Den store Terror bestod af 6 mio. anholdelser, 3 mio. henrettede og 2 mio. begravet i lejre. Man skal også huske, at disse tal er registreret af NKVD, men det nøjagtige antal døde kendes heller ikke i dag. Den store terror fortsatte indtil slutningen af 1938, blandt andre operationer som der i dag findes oplysninger om, kan man citere:

- "likvideringen af større grupper af tyske arbejdere i landets militærfabrikker", den 20. juli 1937;

16<http://korrespondent.net/ukraine/politics/1035457-bolshevistskie-lidery-priznany-vinovnymi-v-organizacii-genocida-v-ukraine>

17S. Courtois, N. Werth, J. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek og J. Margolin: Kommunismens sorte bog, Høst & Sønns Forlag, København 2002, s. 233.

18V. Suvorov: Svjtoe Delo, izdatelstvo Moskva, 2008, s. 12.

- "likvideringen af det japanske netværks terroristiske handlinger, afledningsmanøvrer og spionageakter i Kharbin", påbegyndt den 19. september 1937;
- "likvideringen af kosakkernes højreorienterede militær-japanske organisation; påbegyndt den 4. august 1937; fra september til december 1937 blev over 19.000 personer ramt af denne repressive operation;
- "afstraffelsen af de anholdte folkefjenders familier", beordret af NKVDs operationsordre nr. 00486 af den 15. august 1937.

I dag er det klart, at alene i årene 1937-38 arresterede NKVD 1 575 000 mennesker; 1 345 000 blev dømt og 681 692 personer blev skudt.¹⁹

"Det Russiske folk" vs. "Det Sovjetiske folk"

Kommunisternes forbrydelser var ikke kun rettet mod den totale udryddelse af de der var uenige med regimet, men også mod de moral- psykologiske værdier. Kommunismen påvirkede nationens selvforståelse og mentalitet. Ideen med "klassen" i Rusland dræbte ideen med "mennesket". Det russiske folk blev delt op i to verdener – "bourgeois" og "socialistisk". Mellem disse to klasser blev der erklæret krig. Efter 1917 stoppede folk med at behandle hinanden som mennesker. Opgøret med kirken havde en af de vigtigste roller i russernes, ukrainernes og hviderussernes åndelige liv. Tidligere værdier blev erstattet af kommunismens ideologi. De har ødelagt det traditionelle samfund med de ældgamle kulturelle og religiøse traditioner ved at udlette bondestanden. De har udryddet arbejdets kultur og dette har medført nogle grusomme konsekvenser som vi kan se i dag – drikkeri, forfald og forsømmelse.

Sociologiske undersøgelser har afklaret en speciel egenskab som tilhører det sovjetiske menneske – nemlig en tilbøjelighed til passivitet og total afhængighed først og fremmest af staten og magten. Præcis denne egenskab er grunden til at det sovjetiske folk "gled" til det autoritære regime og isolation. Sådanne strukturer af forestillinger er de systematiske mekanismer af en dårlig borgerlig solidaritet, sammenfald i afhængighed, angst og modstand til alle tilskyndelser til produktivitet og intensivering. Strukturerne er nødvendige for tilpasning og overlevelse i et repressivt regime. "Når

19S. Courtois, N. Werth, J. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek og J. Margolin: Kommunismens sorte bog, Høst & Søns Forlag, København 2002, s.237

man ikke har noget at være stolt af, så kan man leve ved at ydmyge og nedværdige de andre”.²⁰ Beskidte elevatorer og opgange, mangel på kærlighed til sig selv og sine nære. Alt det står i overensstemmelse med det bureaukratiske system og landet, som altid truer dem. For eksempel vækkede det sovjetiske folks adfærd på kursteder altid en interesse hos psykologer. Det er at lade affaldet flyde, spytte på jorden og at have specielle madvaner. Det andet bemærkelsesværdige ved sovjetiske mennesker var, at de aldrig smilede! Hvis du nu pludselig opdager et venligt blik, så tænker man at den person er unormal, hvorfor skulle han ellers smile?

Inden 1917 havde penge været et bevis på det gennemførte arbejde, efter 1917 var penge kun et overlevelses middel. Hvis man arbejdede mere produktivt, så tjente man ikke mere, men! Man fik et diplom med påskønnelse. Folk blev med tiden ligeglade, for man kunne lave venstrehåndsarbejde og stadig få det samme i løn.

Heldigvis viste nye undersøgelser nogle gode ændringer og fremgange i russernes mentalitet og selvforståelse. I dag handler det om de nye generationer. Komplekser som bl. a. passivitet reduceres ved respondentens uddannelse, kulturelle og sociale ressourcer. Beboelse i store byer og hovedstæder sænker ligeledes den autoritære tilbøjelighed hos unge mennesker. På den måde kan man påstå, at der i det russiske samfund sker en transformation af mentaliteten. Efter min mening, bør Rusland lægge større vægt på udviklings programmer som retter sig mod folks selvforståelse som selvstændige fuldkomne mennesker der vil knuse de gamle sovjetiske stereotyper.

Konklusion

”En enkelt død er en tragedie, en million døde er en statistik”. J. Stalin

Kommunisternes opretholdelse af magten i næsten 75 år krævede ekstreme midler. Den største forbryder var naturligvis Stalin. Han var ansvarlig for de tre vigtigste og mest triste perioder: hungersnøden i Ukraine, den store terror i Rusland og for Katynmassakren i Polen. Udover det var han også ansvarlig for de store tab i krigen.

²⁰Kondratjev M. Y., Ilin V.A.: Azbuka socialnogo psihologa, PER SE 2007, s. 246 (Encyklopædi for social psykologi)

Kommunisterne har formet en flok ud af folket og de som ikke ville tilpasse sig blev ganske enkelt skudt i nakken eller sendt til en Gulag. De holdt sig ved magten ved at narre befolkningen; de lovede et socialistisk paradys og en lysere fremtid, men de byggede et system som var gennemsyret af angst.

Russernes mentale liv blev også ændret. Folket mistede dets nationale selvbevidsthed. Deres overbevisninger, idealer og interesser var strengt begrænset af styret. Den sovjetiske mentalitet blev især præget af følgende karakteristika: Sikkerhed på aggressiviteten af udenrigsfjenden, udelukkelse af seksuelle emner fra diskussioner, litteratur og anden kunst, og social xenofobi, dvs. had til klassens fjender (mensjevikker, kulakker, adel og andre).

Efter 1991 begyndte et langsomt forfald af disse egenskaber i Rusland og landene som før var besat af Sovjet. Store dele af befolkningen oplever nostalgi på statens "hårde hånd" i dag.

På den måde er det ikke svært at komme til den konklusion, at den nuværende situation i Rusland ikke kun skyldes de økonomiske og politiske systemer, men også folkets kulturelle struktur: Det som folket sætter pris på, det de tror på og det som de er stolte af.

Litteraturliste

S. Courtois, N. Werth, J. Panne, A. Paczkowski, K. Bartosek, J. Margolin: Kommunismens sorte bog, 2003

Carl-Johan Bryld: Den russiske revolution og Sovjetunionen. Kommunismens sejr og sammenbrud, 2004

Bent Jensen: Gulag og glemsel, 2002

В. Суворов: Святое Дело, 2008

И.Г. Дубов, А. В. Петровский: Социальная психология, 2007

Б. Н. Понаморев, И.М. Волков, М.С. Волин: История КПСС, 1963

В.В. Галин: Гражданская война и интервенция, 2004

Н. Бердяев: Духовные основы русской революции, 1990

А. Кузнецов: Бабий Яр, 1973

М. Кондратьев: Азбука социального психолога, 2007

Bilag

Hundreder af mennesker lå døde af sult på gaderne. Ukraine, 1933

Постройка железной дороги от станции
Усольская до Соликамска .

Gulag fanger bygger en jernbane fra Usolskaja st. til Solikamsk, 1928

Her bygger fangerne Hvidehavskanalen (227 km). Under kanalens konstruktion døde omkring 200.000 Gulag fanger. 1931-1933